

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201155
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821201155.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu T. K., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX, zastúpeného K. W. R., advokátom so sídlom v N., K. XXX/X, X.: XX XXX XXX, proti žalovanému S. C. (súrodenci K., C. V., S.), pobyt neznámy, zastúpený I. N., so sídlom v D., D. XX, X.: XX XXX XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. septembra 2021, č. k. 5C/6/2021-95 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. N. C. ako parcela registra "E" č. XXXX - trvalý trávny porast o výmere 2331 m² a vyporiadal ho tak, že uvedenú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu (výrok I.), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému z titulu vyporiadania podielov sumu 16,12 eur na depozitný účet I. N. F. I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.), o trovách konania vyslovil, že žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil a považoval za nesporné, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. N. C. ako parc. reg. E č. XXXX - trvalý trávny porast o výmere 2331 m², a to žalobca v podiele 5/6-ín a žalovaný v podiele 1/6-ina. Rovnako bolo nesporným, že k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobcom a žalovaným, vzhľadom k tomu, že žalovaný je tzv. neznámy vlastník, nedošlo, preto súd prvej inštancie spoluvlastníctvo strán sporu na návrh žalobcu zrušil. V konaní bolo zistené, že vyporiadanie spoluvlastníctva nie je možné reálnym rozdelením podľa výšky spoluvlastníckeho podielu strán sporu vzhľadom k ust. § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, nakoľko nehnuteľnosť sa nachádza mimo zastavaného územia obce a jej rozdelením podľa spoluvlastníckych podielov by vznikli pozemky s výmerou menšou ako 2000 m². Súd preto v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka pristúpil k vyporiadaniu spoluvlastníctva k nehnuteľnosti jej prikázaním do výlučného vlastníctva žalobcu, pričom vychádzal z toho, že žalobca je väčšinovým spoluvlastníkom dotknutej nehnuteľnosti a túto má záujem v celosti užívať.

3. V konaní bola medzi stranami sporná výška primeranej peňažnej náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaného. Žalobca na preukázanie všeobecnej hodnoty nehnuteľností predložil znalecký posudok znalca X. S. J. č. X/XXXX, podľa ktorého je hodnota pozemku 96,74 eur, t.j. hodnota podielu žalovaného predstavuje 16,12 eur. Žalovaný s navrhovanou sumou peňažnej náhrady nesúhlasil, považoval ju za nízku a za primeranú považoval náhradu vo výške 3,26 až 10,50 eur za 1 m², vychádzal pritom z kúpnej zmluvy č. XXXXX/XXXX-PKZP-KXXXXX/XX.XX,

ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k časti parc. reg. E č. XXXX/XXX - trvalý trávny porast o výmere 2337 m² zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. N. C., a to vo výmere 23,94 m². V prípade žalovaným uvedenej zmluvy o prevode vlastníctva však ide o pozemok, ktorý sa nachádza na rozhraní extravilánu a intravilánu Obce Q. N. C. s možnosťou napojenia na inžinierske siete. Na druhej strane nehnuteľnosť, ktorá je predmetom konania, sa nachádza cca 2 km od intravilánu obce Q. N. C., k pozemku nie sú dovedené inžinierske siete, podľa územného plánu obce nie je určený (ani perspektívne) na výstavbu. Z výpovede žalobcu v konaní vyplynulo, že hoci pozemok hraničí s prístupovou cestou vo vlastníctve obce, prístup k nehnuteľnosti má kvôli kanálu s vodou len cez susedný pozemok. Vzhľadom k uvedeným okolnostiam, resp. rozdielom medzi týmito pozemkami, potom nie je možné pri určení hodnoty nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania, vychádzať z ceny podľa zmluvy č. XXXXX/XXXX-PKZP-KXXXXX/XX.XX. Žalobca v konaní predložil ako dôkaz na preukázanie všeobecnej hodnoty pozemku znalecký posudok znalca X.. S. J.. Znalec v posudku zohľadňoval všetky skutočnosti, t.j. umiestnenie pozemku, jeho využitie, prístup k nemu, teda skutočnosti, na ktoré žalovaný v konaní poukazoval a stanovil hodnotu nehnuteľnosti. X.. S. J. je osoba odborne znalá, posudok vypracoval ako znalec zapísaný do zoznamu znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR v odbore poľnohospodárstvo, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy (vzhľadom na druh pozemku - trvalý trávny porast) a za vypracovanie nepravdivého znaleckého posudku nesie zodpovednosť. Súd prvej inštancie preto nemal dôvod pochybovať o správnosti záverov znalca. Pokiaľ žalovaný v konaní uvádzal, že pri určení primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel nemožno vychádzať len zo znaleckého posudku, v konaní okrem zmluvy č. XXXXX/XXXX-PKZP-KXXXXX/XX.XX žiadne iné dôkazy v tomto smere nepredložil ani neoznačil, a to ani na osobitnú písomnú výzvu súdu. Vzhľadom k tomu, že podľa ust. § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP) súd môže vykonať len také dôkazy, ktoré strany sporu navrhnú (s výnimkou dôkazu, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov), pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré strany v konaní predložili. Na základe takto zistených skutočností súd pri určení hodnoty pozemku parc. reg. E č. XXXX - trvalý trávny porast o výmere 2331 m² zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. N. C. vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca X.. S. J. č. X/XXXX, podľa ktorého je všeobecná hodnota uvedenej nehnuteľnosti 96,74 eur a hodnota podielu žalovaného potom predstavuje 16,12 eur.

4. Na základe všetkých uvedených skutočností súd prvej inštancie vo veci rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. Q. N. C. ako parc. reg. E č. XXXX - trvalý trávny porast o výmere 2331 m² zrušil a vyporiadal ho tak, že uvedenú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a zároveň žalobcu zaviazal, aby v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatil žalovanému sumu 16,12 eur na depozitný účet I. uvedený vo výroku rozhodnutia. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, o trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ ide o výšku primeranej náhrady z titulu vyporiadania spoluvlastníckeho podielu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1676/2002, stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Cpj 30/97, z ktorého citoval a vytykal súdu prvej inštancie, že v rozpore s ustálenou judikatúrou vychádzal pri určení primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel výlučne zo záverov znalca, ktorý nebol oprávnený k vypracovaniu znaleckého posudku č. X/XXXX, nakoľko bolo zistené, že sporná parcela vo výmere 60 m² je identifikovaná ako zastavaná plocha a nádvorie, a preto nemôže byť v danej časti oceňovaná znalcom v odbore poľnohospodárstvo a podľa prílohy č. 2 k vyhláške MSSR č. 228/2018, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z., ale má byť oceňovaná znalcom v odbore stavebníctvo. Mal za to, že súd mohol vykonať dôkazy, ktoré neboli stranami sporu označené, a to napríklad inzertné ponuky na realitných webových portáloch, štatistické údaje o vývoji cien nehnuteľností, cenové predpisy, ktoré jednoznačne a nespochybniteľne preukazujú, že primeraná náhrada za spoluvlastnícke podiely nezisteného vlastníka nemôže byť určená vo výške 0,04 eur/m², ktorá cena neodzrkadľuje hodnotu takej komodity, akou je pôda. Považoval takúto výšku náhrady za nízku, poukazoval na realizovanú kúpnu zmluvu a žiadal určiť primeranú výšku náhrady v intenciách od 3,26 eur/m² do 10,50 eur/m². Dôvodil, že súd prvej inštancie tak nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil v časti týkajúcej sa určenia primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaného nezisteného vlastníka, keď sa obmedzil výlučne na závery znaleckého posudku predloženého žalobcom.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalovaný chce zhojiť vadu svojej pasivity počas celého konania ohľadne preukazovania všeobecnej hodnoty vyporiadavanej nehnuteľnosti prenesením tejto povinnosti na súd a spochybňuje postup súdu, keď vychádzal pri určení jej výšky zo znaleckého posudku č. X/XXXX. Poukázal na znenie ust. § 185 CSP, podľa ktorého súd musí prihliadnuť na princíp formálnej pravdy a vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Žalovaný mal dostatočný priestor a ak nesúhlasil s navrhovanou primeranou náhradou, mal predložiť dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia o inej primeranej náhrade. Žalovaný nepredložil žiadne iné znalecké posudky ani inzertné ponuky na realitných webových portáloch, ani štatistické údaje o vývoji cien nehnuteľností ako ani iné cenové predpisy, ktoré nie je možné považovať za verejné registre. Znalec pri určení všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti vychádzal z cenových predpisov, tak aj z trhovej ceny, ktorá zahŕňa ponuku a dopyt v danom mieste a čase. Na podporu znaleckého posudku predložil rozhodnutia o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v obdobných veciach, kde sa cena poľnohospodárskej pôdy pohybovala v centoch za m². Žalovaný nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, že časť spornej parcely vo výmere 60 m² je identifikovaná ako zastavaná plocha a nádvorie. Identifikácia parcely „E“ č. XXXX na parc. registra „C“ zo dňa 12.04.2021 nekorešponduje s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom tohto konania, keď uvádzaná parcela registra „C“ č. XXXX/X ako zastavaná plocha a nádvorie je pozemkom slúžiacim ako miestna komunikácia (lesná alebo poľná cesta) a nie je v jeho vlastníctve. Nebolo v konaní preukázané, že sporná parcela je vo výmere 60 m² identifikovaná ako zastavaná plocha a nádvorie, že by sa na nej reálne nachádzali stavby a v akej výmere. Žalovaný stavia svoju argumentáciu na tvrdeniach, ktoré ničím nepreukázal, spochybňuje postup a oprávnenosť znalca, pričom sám znalecký posudok nepredložil ani nežiadal o vypracovanie revízneho znaleckého posudku. Ďalej uviedol, že trhovú hodnotu poľnohospodárskej pôdy je znehodnotená práve REOP, t. j. existenciou neznámych vlastníkov, ktorý nežiaduci stav vyvolal nemožnosť nakladania s pôdou bez iniciovania súdnych konaní alebo komunikácie s pozemkovým fondom, ktorý nemá zákonom stanovené lehoty na podanie vyjadrení. V k. ú. Q. N. C. je pôda enormne rozdrobená do spoluvlastníctva desiatok až stoviek spoluvlastníkov, pričom viac ako polovica z nich je mŕtvych alebo neznámych a je v správe pozemkového fondu. Súd preto mal prihliadať k rozdrobenosti pôdy. Ďalej uviedol, že žalovaný v odvolaní síce uvádza, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, avšak neuviedol, o aké nesprávne skutkové zistenia sa jedná, teda ktoré sú v rozpore s vykonanými dôkazmi.

7. Žalovanému bolo vyjadrenie žalobcu doručené dňa 09.11.2021, ďalšie vyjadrenia k veci podané neboli.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). K zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd pristúpil v celom rozsahu, napriek tomu, že odvolateľom bola spochybnená len výška primeranej peňažnej náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaného, nakoľko sa jedná o súvisiace výroky.

9. V danej veci nebolo sporné, že žalobca a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. Q. N. C. ako parcela registra E č. XXXX trvalý trávnatý porast o výmere 2 331 m², a to žalobca v podiele 5/6-ín a žalovaný v podiele 1/6-ina. Nesporným bola i dohoda strán sporu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Spornou otázkou zostala výška primeranej peňažnej náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaného. Súd prvej inštancie pri určení výšky primeranej náhrady vychádzal zo znaleckého posudku znalca X. S. J. č. X/XXXX, ktorý hodnotu pozemku určil na 96,74 eur a hodnotu podielu žalovaného na 16,12 eur. Žalovaný s takto stanovenou hodnotou primeranej peňažnej náhrady nesúhlasil, za primeranú považoval náhradu vo výške 3,26 až 10,50 eur za m², poukazoval na kúpnu zmluvu v rovnakom katastrálnom území. Tvrdil, že nie je možné vychádzať výlučne zo znaleckého posudku, žiadne dôkazy však v konaní nepredložil ani neoznačil, a to ani na písomnú výzvu súdu, zostal v konaní pasívny, obmedzil sa na svoje tvrdenia. Spochybnil však v priebehu konania znalecký posudok predložený žalobcom, keď tvrdil, že podľa identifikácie parcely E č. XXXX na parc. registra C je časť tejto parcely vo výmere 60 m² zastavaná plocha a nádvorie, a preto znalecký posudok nemohol vykonať výlučne znalec z odboru

poľnohospodárstva, ale minimálne jeho časť mal vykonať znalec z odboru stavebníctva. Na tomto svojom závere zotrval i v odvolaní voči rozsudku.

10. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného X.. S. J., znalcom v odbore poľnohospodárstvo, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, rastlinná produkcia (všeobecná aj špeciálna) vyplynulo stanovenie všeobecnej hodnoty pozemku registra EKN č. XXXX trvalé trávnaté porasty v k. ú. Q. R. C. vedenom na LV č. XXXX vo výške 0,0491 eur/m², celková hodnota pozemku 96,74 eur, všeobecná hodnota podielu pozemku v prospech žalovaného vo výške 16,12 eur. Znalec vychádzal zo skutočností, že predmetný pozemok je trvalým trávnatým porastom a pri metóde výpočtu koeficientu polohovej diferenciacie vychádzal výlučne z takto uvedeného druhu pozemku ako poľnohospodárskej pôdy. Z uvedeného znaleckého posudku však vyplýva i tá skutočnosť, že síce ide o pozemok mimo zastavaného územia obce so vzdialenosťou od intravilánu cca 2 km, pozemok nie je určený na výstavbu s tým, že znalec vykonal i ohliadku, konštatoval však, že pozemok je využívaný nie na poľnohospodársky účel, ale ako oddychová zóna. Túto skutočnosť potvrdil pri svojom výsluchu i žalobca na pojednávaní dňa 06.09.2021 (žalobca dokonca tvrdil, že na pozemku začal stavať chatu bez stavebného povolenia, dotiahol naň elektriku a pod.).

11. Z obsahu znaleckého posudku, ktorý síce vypracoval znalec z odboru poľnohospodárstvo, oceňovanie poľnohospodárskej pôdy, vyplýva, že pôda sa nevyužíva na poľnohospodársky účel, ale ako oddychová zóna, t.j. na rekreačné účely, nevyplýva však z neho, že túto skutočnosť pri oceňovaní predmetného pozemku znalec zohľadnil.

12. Pravidlá hodnotenia dôkazov sú upravené v Čl. 15 Základných princípov ako aj v § 191 CSP a spravujú sa teóriou voľného hodnotenia dôkazov. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok. Významným kritériom je, že žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, preto súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivito a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

13. Aj znalecký posudok ako listinný dôkaz musí súd hodnotiť voľne v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky, domáhať sa vysvetlenia ďalšími otázkami určenými znalcom a v prípade pochybností nariadiť sám znalecké dokazovanie iným znalcom. Súd nemôže hodnotiť správnosť odborných záverov vyjadrených znalcom, môže však výsledky znaleckého dokazovania hodnotiť voľne, t. j. vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov.

14. Vzhľadom ku skutočnosti, že zo strany zástupcu žalovaného boli vznesené námietky k znaleckému posudku, ktorý vypracoval znalec z odboru poľnohospodárstvo, ktorý hodnotil sporný pozemok výlučne z hľadiska jeho vedenia v katastri nehnuteľností ako trvalý trávnatý porast, čiže poľnohospodársku pôdu (pričom konštatoval, že na poľnohospodársky účel využívaný nie je, iba na rekreačné účely), žalovaný predložil v priebehu konania i výpis z katastra nehnuteľností, z ktorého vyplýva identifikácia spornej parcely č. XXXX s tým, že je tvorená jednak trvalým trávnatým porastom, jednak zastavanou plochou a nádvorím vo výmere 60 m² (pričom sa zrejme jedná o listinu len pre služobnú potrebu).

15. Nakoľko znalecký posudok predložený žalobcom bol v konaní žalovaným spochybnený, pochybnosti vyvoláva spôsob užívania sporného pozemku a iný spôsob jeho hodnotenia, keď užívaný je na rekreačné účely (oddychová zóna) a hodnotený ako poľnohospodárska pôda (na poľnohospodársku činnosť sa nevyužíva), javí sa preto ako nutné, aby súd prvej inštancie zvolil taký procesný postup, ktorý dá odpovede na námietky vznesené žalovaným (viď bod 9 odôvodnenia tohto uznesenia) a umožní stranám sporu i súdu kladenie otázok znalcom za účelom odstránenia nejasných alebo nepresvedčivých záverov znalca v posudku jeho výsluchom, čím by malo dôjsť k odstráneniu uvedených pochybností.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Úlohou súdu prvej inštancie bude nariadiť výsluch znalca X.. S. J., ktorý vypracoval znalecký posudok č. X/XXXX a vykonal i ohliadku spornej nehnuteľnosti, umožniť stranám klásť mu otázky, ustáliť, či v danej veci sa jedná výlučne o trvalý trávnatý porast, poľnohospodársku pôdu, či a ako zohľadnil znalec využitie

tohto pozemku (oddychová zóna) a či tak, ako tvrdí žalovaný, je časť tohto pozemku o výmere 60 m² zastavanou plochou, ktorým tvrdením sa súd prvej inštancie nezaoberal (toto tvrdenie síce vo vyjadrení k odvolaniu žalobca spochybnil tak, že sa jedná o poľnú cestu, žalovaný podporoval svoje tvrdenie svojimi internými listinami), k zhodnému tvrdeniu nedošlo, žalobca však potvrdil, že stavia nelegálnu stavbu na uvedenom pozemku, preto súd prvej inštancie i tento rozpor musí odstrániť a až následne môže vo veci opätovne rozhodnúť po vyhodnotení doterajšieho a doplneného dokazovania. Rozhodne i trovách prvoinštančného a odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).